Zaterdag, 19 Juni 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3930

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Wavell wordt Onderkoning in Brits Indië.

Generaal Auchinleck benoemd tot zijn opvolger als Opperbevelhebber.

Italiaanse vredesgezanten in Algiers?

Weer grote aanvallen op Sicilië en Sardinië.

BENOEMINGEN IN BRITS INDIË.

Officieel wordt bekendgemaakt, dat Veldmaarschalk Sir Archibald Wavell is benoemd tot Onderkoning in Brits Indië. Generaal Sir Claude J. E. Auchinleck is benoemd tot Opperbevelhebber als opvolger van Wavell. Tegelijk werd bekendgemaakt, dat de bedoeling is om een afzonderlijk militair commando in Oost Azië te vormen om het offensief tegen Japan te voeren. De beslissing voor het vormen van een afzonderlijk commando is klaarblijkelijk een der voornaamste resultaten van de conferenties te Washington tussen Roosevelt en Churchill. Men zeide niet wie aan het hoofd zal staan van het voorgenomen Commando in Oost Azië. (Londen, (AP) 18.6).

LABOUR-PARTIJ OVER DE ENGELSE KOLONIËN.

Zonde verschil van mening aanvaardde de Conferentie van de Labour-Partij, de krachtige politieke minderheid in Groot Britannië, een resolutie waarin gepleit wordt voor de „liquidatie" van alle soorten politiek-economisch imperialisme" in Groot Britannië's koloniale politiek. De resolutie verklaarde ook, dat de Atlantisch Brief en de Vier Vrijheden moeten worden opgenomen in een speciale Koloniale Brief. Voorts werd gezegd, dat de koloniale status worde afgeschaft en „een ware deelgenootschap" worde verwezenlijkt tussen de koloniën en Groot Britannië.

Noel Bakar, lid van het Parlement, zeide het eens te zijn met Sumner Welles, dat er geen „colour bar" moet zijn [het begrip van „colour bar" is zo on-Nederlands, dat een woord hiervoor niet bestaat; men zou het dus moeten omschrijven, b.v. als „sociale belemmering voor kleurlingen"] (Londen, (AP) 18.6).

VIERING VAN HERDENKINGSDAG IN ALGIERS.

Dertigduizend juichende Fransen vulden om 17 uur de middenstad van Algiers, terwijl Generaal Charles de Gaulle een krans legde aan de voet van het hoge gebeeldhouwde monument voor de oorlogsdoden op de derde jaardag van de vorming der Strijdende Fransen. Het enthousiaste geroep achter in de opeengepakte menigte op het Herdenkingsplein nabij de waterkant overstemde haast het zingen van de Marseillaise aan het einde van de plechtigheid.

De voorgeschreven minuut van stilzwijgen werd slechts betracht door degenen, die dichtbij de erewacht van inlandse troepen stonden rond het monument. Confetti werd van de gebouwen gestrooid langs de Rue Michelet toen De Gaulle wegreed in een limousine.

De Gaulle was vergezeld van Generaal Georges Catroux en dankte voor de ovatie van het volk op de treden van het monument door zijn beide armen op te steken in een V-vorm. Giraud was niet aanwezig, doch het Hoofd van zijn Veiligheidsdienst, Vice Admiraal Muselier, was belast met de politie-organisatie.

Sommige opgewonden Degaullisten riepen: „Maak schoonmaak", „Ontsla Giraud". De enige arrestaties, die door de Politie werden gedaan voor wanordelijk gedrag, waren twee mannen, die riepen: „Weg met De Gaulle; de Duitsers zullen winnen".

In een radiorede tot de Fransen verklaarde De Gaulle: „Ons land hoort de [illegible] van zijn bevrijders naderen". [illegible] jaar nadat hij verkondigde dat [illegible]dend Frankrijk de ramp zou over[illegible] en zou voortstrijden tot de over[illegible]ing behaald is, zeide De Gaulle tot de wereld: „Onze doelen zijn het overwinnen van den vijand, de bevrijding van ons gebied, de nationale verjonging door democratie en vrijheid.

De overwinning zal vergeefs zijn, indien allen, die er deel aan wensen te hebben, zich niet hecht aaneensluiten gelijk soldaten in de gelederen voor het doen van een aanval. De vereniging der Fransen, indien bereikt door de Fransen zelf en op de wijze als het Franse volk verlangt, is een versterking voor de Verenigde Fransen, een verzekering voor de samenwerking tussen de Geallieerden heden en het bouwen van een vrede morgen. De gebeurtenissen van de oorlog hebben dag op dag bewijs geleverd van de Engelse heldenmoed, de Russische dapperheid, de Amerikaanse macht. Wij zien op dit ogenblik ons Rijk, bevrijd van Algiers tot Tananarive, van Brazzaville tot Dakar tot Djibouti, tot Rabat tot Noumea waar onze soldaten, matrozen en vliegers hun krachten verzamelen voor het nationaal verzet". (Algiers, (AP) 18.6).

PROTEST VAN FRANSEN CARDINAAL.

De radio van het Vaticaan deelde mede, dat de Cardinalen van Frankrijk een gezamenlijke verklaring hebben uitgegeven, waarin zij protesteren tegen de arbeidsplicht, waaronder Fransen naar Duitsland worden gezonden. De Cardinalen zeiden: „Bezien van het ethische standpunt kunnen wij niet onverschillig aanzien, dat jonge mannen worden gescheiden van hun families. Wij kunnen er niet mee instemmen, dat deze mannen worden onderworpen aan omstandigheden, welke niet overeenkomen met een normale levenswijze" (Londen, (AP) 18.6).

GROTE BRAND IN ROME.

Het Britse Ministerie van Voorlichting ving een uitzending uit Vichy op, waarin werd gezegd, dat een grote brand woedt op de centrale markt [? — Red.] te Rome. De omvang van de schade is nog niet bekend. Er werden geen bizonderheden verstrekt (Londen, (AP) 18.6).

EEN WEINIG TE VROEG.

Het Britse agentschap deelde mede, dat het gerucht van een Geallieerde invasie van Sicilië ging door de stad Tolmino in de Juliaanse Alpen nabij de Oostenrijkse grens. Ogenblikkelijk snelde het garnizoen de straten op om „het einde van de oorlog te verwelkomen." (Londen, (AP) 18.6).

VEELBELOVENDE TEKENEN.

Veelbelovende tekenen van een compromis tussen Degaullisten en Giraudisten werden gezien, terwijl het Comité voor de Nationale Bevrijding nieuwe regelingen trof voor een tweede algemene vergadering op Maandag. De nieuwste oplossing, welke is gebracht door het Comité van 13 leden, zou — naar vermeld wordt — in vele aspecten aanvaardbaar zijn voor de co-Presidenten De Gaulle en Giraud.

Het plan, zoals bekend gemaakt in politieke kringen, is om een afzonderlijk Comité van Nationale Defensie te vormen, waarin De Gaulle Commissaris van Defensie zal zijn, Giraud Opperbevelhebber van het leger, Monnet Commissaris voor Bewapening en Bevoorrading en Philip Commissaris van Binnenlandse Zaken en verzet in Frankrijk.

Volgens het huidige plan zal het Comité van Nationale Defensie een subcomité hebben, samengesteld uit De Gaulle en de Stafhoofden van Leger. Marine en Luchtmacht. Dit subcomité zal het eigenlijke werk ondernemen om de Franse strijdkrachten te reorganiseren en te hervormen behoudens de goedkeuring van het Comité van de Nationale Defensie.

De waarnemers waren van mening, dat Giraud haast zeker Generaal Juin zal voordragen als Stafhoofd van het leger, terwijl de Degaullisten Generaal Bouscat als Stafhoofd van de Luchtmacht willen. Michelier is thans de hoogste Franse marine-officier in Noord-Afrika, doch naar men zegt, zal een ander worden benoemd om de Marine te vertegenwoordigen in het subcomité.

Alle disputen schijnen vandaag vergeten te zijn en beide partijen zijn in vriendschappelijke en in formele besprekingen gewikkeld. De Gaulle nam bovendien persoonlijk deel aan de viering van de derde jaardag der beweging van Strijdende Fransen (Algiers, (AP) 18.6).

MAGINOT - LINIE WORDT GESLOOPT.

Een bericht uit Berlijn aan het nieuwsblad „Dagens Nyheter" te Stockholm, deelde mede, dat de Duitsers met spoed de sloping van de Maginot-linie in Frankrijk voltooien teneinde meer land voor bebouwing beschikbaar te maken. Ongeveer duizend betonnen tank-versperringen worden dagelijks verwijderd uit een brede verdedigingszone. Tevoren hadden de nazies gemeld, dat zij veel bewapening van de Maginot-linie hadden overgebracht naar nieuwe verdedigingswerken aan de Franse kust (Stockholm, (AP) 18.6).

FRANSE DUIKBOOT BOORT VIJANDELIJK SCHIP IN DE GROND.

Het Franse Hoofdcommando zeide in zijn eerste communiqué sedert de verovering van Tunis, dat een Franse duikboot een vijandelijk vrachtschip van 5000 ton tot zinken heeft gebracht in de Middellandse Zee. (Algiers, (AP) 18.6).

4198 NAZIE-VLIEGTUIGEN BOVEN ENGELAND VERNIELD.

Lord Croft, Onder-Secretaris van het Parlement voor het Departement van Oorlog, deelde mede, dat 4198 asvliegtuigen boven Groot Britannië werden vernietigd van het begin des oorlogs tot 1 Juni. Hij zeide, dat de luchtdoelkanonnen op zijn minst 732 daarvan neergeschoten. Croft sprak ter gelegenheid van de opening van een tentoonstelling van luchtverdedigings-wapenen (Londen, (AP) 18.6).

MEER DAN 27 MILLIARD VOOR DE MARINE.

De Noordamerikaanse Senaat heeft de aanbestedingswet van $ 27.637.000 000 voor de Marine goedgekeurd. De wet gaat thans ter ondertekening door den President naar het Witte Huis. Dit is het grootste bedrag, dat ooit voor de Marine bestemd is. $ 9.118.000.000 is bestemd voor nieuwe oorlogsschepen en hulpvaartuigen.

$ 4.583.000.000 is bestemd voor het bouwen van meer dan 29.000 strijd- en oefenvliegtuigen. (Washington, (AP) 18.6).

GEVECHTEN AAN HET CENTRALE RUSSISCHE FRONT.

Militaire waarnemers zagen een steeds grotere betekenis in de gevechten in aan het Centrale front ten Noord-Oosten van Mtsensk. De Duitsers wierpen grotere reserves in de strijd in hun vastberaden, doch nutteloze pogingen om de sterkten te heroveren, die door het Sovjet-leger genomen waren. De gevechten zijn nog van plaatselijke aard, doch zijn aan dit front feller dan elders. De waarnemers geloven niet, dat de Duitsers zulke hardnekkige geconcentreerde pogingen zouden doen om de verloren grond terug te winnen, indien deze geen speciale waarde voor hen had. Deze waarde zou best verband kunnen houden met een komend Duits offensief (Moskou, (AP) 19.6).

Het nieuws van vandaag.

Vandaag is het juist drie jaar geleden, dat het Poolse cabinet naar Engeland wist te ontsnappen, een gebeurtenis die van groot belang is gebleken voor de verdere gang van de oorlog. Immers, Polens plaats in deze oorlog is beslissend. Behalve, dat ons aller sympathie uitgaat naar dit rijke cultuurland, dat verdrukt of niet steeds nieuwe geleerden en denkers aan de wereld heeft geschonken, maar bovendien is het Polen geweest, waarom deze oorlog begonnen werd en welks herstel eerste oorlogsdoel is.

Twee vóór Polen geïnvadeerde en veoverde landen, Oostenrijk en Albanië, behoren merkwaardig genoeg niet eens tot de Verenigde Volken, hetwelk van Albanië des te vreemder is, omdat zijn Koning in geallieerd gebied is en dus een wettige regering zou kunnen vormen.

Dezer dagen bereikte ons de text van hetgeen de Paus over Polen gezegd heeft, „Polen met zijn geleerden en denkers, heeft een groot aandeel gehad in de geestelijke ontwikkeling van Europa en de wereld. Wij smeken der Hemelse Koningin, dat den Polen, die zo wreed beproefd zijn, mede met de andere volken die uit de bittere oorlogskelk hebben moeten drinken, een toekomst beschoren zij welke in overeenstemming is met hun wettige verlangens en de omvang van de offers".

De bombardementen op Sicilië en Sardinië worden weer heviger na enkele dagen van betrekkelijke rust. Vooral Messina op Sicilië en Olbia op Sardinië werden krachtig aangevallen, hoewel het hierbij niet bleef. In het geheel werden gisteren 39 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten tegen verlies van slechts 8 Geallieerde toestellen.

Duitsland werd in de afgelopen nacht met rust gelaten, doch kan hieruit zeker niet veel opbeuring putten. Het Britse Ministerie van Luchtvaart verklaarde droog, dat Düsseldorf in puin ligt als gevolg van het bombardement op 11 Juni. Dortmund bestaat haast niet meer en ook van zulke steden als Essen en Keulen zal niet veel zijn overgebleven. Grote verhuizingen vinden plaats in het Reich en Dr. Paul Joseph Goebbels gaf zonder omwegen in een redevoering toe, dat de Britse bombardementen een ware terreur zijn.

De Engelse Koning is uit Afrika in Gibraltar aangekomen en volgens berichten uit La Linea reeds naar Engeland doorgevlogen. Geruchten zeggen, dat Italiaanse vredesgezanten in Algiers zijn aangekomen. De namen van Prins Umberto en Maarschalk Badoglio worden genoemd. Deze geruchten zijn niet bevestigd en zijn misschien wel het gevolg van het enthousiasme, dat gisteren te Algiers heerste bij de herdenking, dat drie jaar geleden Generaal De Gaulle zijn landgenoten opriep tot voortzetting van de strijd. De Gaulle hield een rede tot Frankrijk en was overigens het middelpunt van de viering. Er zijn ook tekenen, dat de geschillen met Giraud zijn bijgelegd.

Benoemd tot Onderkoning van Brits-Indië is Veldmaarschalk Sir Archibald Wavell. Opperbevelhebber in Brits-Indië werd Generaal Sir Claude J. E. Auchinleck. Tevens werd gezegd, dat de bedoeling bestaat om een militair Commando in Oost-Azië te vormen voor de strijd tegen Japan (blz. 1).

Düsseldorf ligt in puin, zegt Londen.

Koning George bezoekt Gibraltar.

INVLOED VAN DE BOMBARDEMENTEN.

In een bericht van het DNB uit Berlijn werd gezegd, dat Dr. Paul Joseph Goebbels „namens Hitler" een rede heeft gebouden in het stadhuis van Elberfeld, ter gelegenheid van een herdenkingsplechtigheid voor de slachtoffers van Britse luchtaanvallen.

Hierbij beloofde Goebbels: „Eens zal het uur komen, dat wij de terreur met tegenterreur zullen breken. De vijand hoopt de ene geweldaad na de andere op en maakt een bloedige rekening, die eens moet worden betaald. Talloze werklieden, ingenieurs en bouwers werken om deze dag dichterbij te brengen. Ik weet, dat het Duitse volk er met brandend ongeduld op wacht." (Londen, (AP) 18.6).

KONING GEORGE INSPECTEERT GEALLIEERDE INVASIE-STRIJDKRACHTEN.

Relman Morin seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Koning George inspecteerde gisteren eenheden van de gecombineerde Brits-Noordamerikaanse vloot in de Middellandse Zee en ontmoette de oorlogscorrespondenten van de Tunische krijgstocht. Tijdens de eerste twee dagen van zijn verblijf in Noord-Afrika bezocht de Koning het Noordamerikaanse leger, dat in oefening is voor de invasie van Europa. Tevens keurde hij de Noordamerikaanse veldrantsoenen.

De Koning, die Zaterdag naar Noord-Afrika vloog, liep langzaam langs rijen matrozen en soldaten.

Vervolgens ging de monarch aan boord van een groot Noordamerikaans oorlogsschip en inspecteerde het personeel. Daarna bracht hij enkele minuten in de hut van den Kapitein door met de officieren.

Van daar ging hij aan boord van een Brits oorlogsschip waar hij meer dan 30 Noordamerikaanse en Britse verslaggevers ontmoette. Van tijd tot tijd als de Koning langs de rij correspondenten liep, klaarde zijn gezicht op en riep hij: „Ik ken uw naam heel goed. Ik lees veel van uwe berichten". De Koning vertrok Maandagmorgen uit het Hoofdkwartier en bracht bijna een gehele dag door met het Noordamerikaanse leger. Op de Noordamerikaanse begraafplaats legde Zijne Majesteit een krans (Geallieerd (Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 18.6).

DUSSELDORF IN PUIN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat zware bommenwerpers van de Royal Airforce bij de aanval van 11 Juni de stad Düsseldorf in puin gelaten hebben. Meer dan duizend acres [meer dan 4 vierkante kilometer — Red.] van deze belangrijke handelsstad in het Westen van Duitsland werd verwoest. Düsseldorf is de administratieve hoofdstad van het gehele Ruhr-gebied.

„Als het gehele verslag van alle schade is opgemaakt, gelooft men, dat de cijfers eerder de 1500 acres — belangrijk meer dan 2 vierkante mijl — zullen benaderen [dit is meer dan 5 vierkante kilometer — Red.].

De bekendmaking werd door het Ministerie van Luchtvaart gedaan na bestudering van luchtfoto's, welke gemaakt werden na de nachtelijke aanval, waarbij Münster en andere plaatsen in het Ruhr- en Rijnland werden gebombardeerd.

„Dit was de meest verpletterende slag voor de Duitse oorlogvoering, die tot nu toe werd toegebracht in de slag van het Ruhrgebied", aldus de bekendmaking. In de aanval gebruikte de Royal Airforce de grootste strijdmacht van zware bommenwerpers, welke dit jaar uitgezonden werd. Het Ministerie van Luchtvaart zeide, dat bij het bombardement van deze ene nacht al het herbouwingswerk van de herfst en de winter werd teniet gedaan, na de 380 acres [150 ha. — Red.], die in de zomer van het vorig jaar met de grond werden gelijk gemaakt. „Thans valt er driemaal zoveel te doen. In deze phase van de oorlog is dat waarschijnlijk een onmogelijke taak. Fabrieken, die geheel herbouwd waren, zijn thans volkomen vernietigd."

Het verslag zeide, dat de branden, „die blijkbaar onbeteugeld over het gehele district woedden", zeven dagen lang duurde. „Haast geen enkel gebouw in de gehele Oststrasse, welke ongeveer 1½ kilometer lang is, is niet verbrand. Tot de fabrieken, die getroffen werden, behoren die van Rheinmetal Borsig, waar kanonnen, granaten en andere wapenen gemaakt werden, de Mannrohren Werke, waar stagemaakt werden, en de J. G. Schwetzke fabriek, waar torpedo's en buizen gemaakt werden. De vervoer-faciliteiten van de grote binnenhaven zijn ook zwaar beschadigd. Hoofdkantoren, bestuursdepartementen en vele zware industrieën lagen in het verwoeste gebied. De aanval was de 53e van de oorlog op Düsseldorf en de eerste van het Juni-offensief. Sindsdien zijn de bommenwerpers van de Raf viermaal boven de Rijn- en Ruhrgebieden verschenen. Tot nu toe hebben de aanvallen van deze maand den Britten 99 zware bommenwerpers gekost (Londen, (AP) 19.6).

MEDINA ZAL BOLIVAR-LANDEN BEZOEKEN.

President Isaias Medina Angarita van Venezuela zeide in een vraaggesprek, dat hij spoedig hoopt de Bolivar-landen van Zuid-Amerika te bezoeken. Deze zijn Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia en Panama. Het is de eerste maal, dat Medina op zijn reis ook Panama zal bezoeken. (Caracas, (AP) 18.6).

„AL WIE."

Al wie zalig wil worden, dien is vóór alles nodig, dat hij het katholiek geloof belijde.

Zo iemand dit niet geheel en ongeschonden bewaard heeft, gaat hij ongetwijfeld eeuwig verloren.

Dit nu is het katholiek geloof: dat wij één God in de Drievuldigheid en de Drievuldigheid in de eenheid aanbidden.

Zonder de Personen te vermengen of de natuur te scheiden. 1)

Een ander toch is de Persoon des Vaders, een ander die des Zoons, een ander die des Heiligen Geestes.

Maar van Vader en Zoon en Heiligen Geest is één de Godheid, gelijk de glorie, eeuwig de majesteit.

Zó, als de Vader, is de Zoon, zó de Heilige Geest.

Ongeschapen is de Vader, ongeschapen de Zoon, ongeschapen de Heilige Geest.

Onmetelijk is de Vader, onmetelijk de Zoon, onmetelijk de Heilige Geest.

Eeuwig is de Vader, eeuwig de Zoon, eeuwig de Heilige Geest.

En toch zijn er geen drie eeuwigen, maar één Eeuwige.

Zoals er geen drie ongeschapenen, noch drie onmetelijken zijn, maar één Ongeschapene en één Onmetelijke is.

Op gelijke wijze is almachtig de Vader, almachtig de Zoon, almachtig de Heilige Geest.

En toch zijn er geen drie almachtigen, maar één Almachtige.

Zo is de Vader God, de Zoon God, de Heilige Geest God.

En toch zijn er geen drie Goden, maar één is God.

Zo is de Vader Heer, de Zoon Heer, de Heilige Geest Heer.

En toch zijn er geen drie Heren, maar één is de Heer.

Want, zoals wij door de christelijke waarheid gedwongen worden afzonderlijk iederen Persoon als God en Heer te belijden, zo worden wij door de katholieke godsdienst weerhouden, drie Goden of Heren te zeggen.

De Vader is door niemand gemaakt, geschapen noch voortgebracht.

De Zoon is van den Vader alleen: niet gemaakt, noch geschapen, maar geboren.

De Heilige Geest is van den Vader en den Zoon: niet gemaakt, noch geschapen, noch geboren maar voortgekomen.

Eén Vader dus, geen drie Vaders; één Zoon, geen drie Zonen; één Heilige Geest, geen drie Heilige Geesten.

En in deze Drievuldigheid is geen eerder of later, geen meer of minder, maar alle drie Personen zijn met elkander eeuwig en onderling gelijk.

Zodat in alles, zoals boven reeds gezegd is, zowel de eenheid in de Drievuldigheid als de Drievuldigheid in de eenheid moet aanbeden worden.

Wie dus zalig wil worden, denke aldus over de Drievuldigheid.

Doch noodzakelijk is ten eeuwig heil, dat men ook de Menswording van Onzen Heer Jezus Christus oprecht geleve.

Het juiste geloof is dus, dat wij geloven en belijden, dat Onze Heer Jezus Christus, Gods Zoon, God en mens is.

God is Hij, uit de zelfstandigheid des Vaders vóór de eeuwen geboren; en mens is Hij uit de zelfstandigheid der moeder in de tijd geboren.

Volmaakt God, volmaakt mens: bestaande uit een redelijke ziel en menselijk lichaam.

Gelijk aan den Vader naar de godheid, minder dan de Vader naar de mensheid.

Die ofschoon Hij God is en mens, toch niet twee, maar één is de Christus.

Eén evenwel, niet door omzetting der Godheid in het vlees, maar door aanneming der mensheid in God.

Volstrekt één, niet door vermenging der naturen, maar [één verenigd] in de eenheid van Persoon.

Want, evenals de redelijke ziel en het lichaam één mens is, zo is God en mens één Christus 2).

Die geleden heeft voor onze zaligheid; nedergedaald is ter helle, ten derden dage verrezen van de doden.

Die opgeklommen is ten hemel, zit aan de rechterhand Gods des almachtigen Vaders: van waar Hij zal wederkomen om te oordelen levenden en doden.

Bij Wiens komst alle mensen met hun lichamen zullen verrijzen en rekenschap zullen geven van eigen daden.

En die goed gedaan hebben, zullen gaan in het eeuwig leven, doch die kwaad gedaan hebben, in het eeuwige vuur.

Dit is het katholiek geloof en zo iemand dit niet oprecht en vast geloofd heeft, zal hij niet zalig kunnen worden.

1) De leer, die hier gegeven wordt, is deze. Er zijn drie Goddelijke Personen in één goddelijke natuur. Men mag dus niet het wezenlijk onderscheid der personen loochenen en hen niet van de eenheid des wezens scheiden.

2) Dit is bij wijze van voorbeeld. Het kan alleen terugslaan op de eenheid van Persoon, zoals lichaam en ziel één persoon, den mens vormen. Het slaat niet op de eenheid der natuur, die ook door de vereniging van lichaam en ziel ontstaat. De naturen blijven in Christus wezenlijk onderscheiden.

* * *

Bovenstaande geloofsbelijdenis naar de beginwoorden, genaamd „Al wie" of in het Latijn „Quicumque", is een van de officiële geloofsbelijdenissen van de Rooms-Katholieke, de Anglicaanse en de Nederduits Hervormde Kerk. In de Rooms-katholieke en Anglicaanse kerken wordt zij morgenochtend gebruikt ter gelegenheid van het Drievuldigheidsfeest, met dien verstande, dat het gebruik in de Rooms-katholieke kerk helaas niet in de openbare eredienst zal plaats vinden; alleen zij, die het Brevier bidden — en dit is maar al te veel tot de Latijnse geestelijkheid beperkt — zullen het bidden. In de Anglicaanse kerk zal de geloofsbelijdenis „Al wie" wel in de openbare eredienst gebruikt worden; in de Nederduits-Hervormde Kerk wordt zij nimmer in het openbaar gebruikt.

De geloofsbelijdenis „Al wie", ook wel die van Athanasius genoemd, is zeker niet door dezen Athanasius geschreven. Zij schijnt omstreeks de 5e eeuw — misschien door den Heiligen Ambrosius — te zijn opgesteld en vond om de klare wijze, waarop eerst de leer omtrent de H. Drievuldigheid en vervolgens die omtrent den Christus wordt uiteengezet, allerwegen de grootste bijval, zodat deze geloofsbelijdenis over de gehele Oude Wereld verspreid geraakte en inderdaad ook overal gevonden wordt. St. Thomas zeide, dat zij meer was dan de andere geloofsbelijdenissen en noemde haar „Canticum fidei"; Luther getuigde dat er sedert de tijd der Apostelen nimmer iets geschreven was, dat het „Al wie" in belangrijkheid overtrof.

In onze tijd, waarin het in bepaalde kringen, èn met de godheid van de Personen van de Heilige Drievuldigheid èn met de Vleeswording des Woords niet zo nauw genomen wordt is deze geloofsbelijdenis een actualiteit.

Gnosticisme (ontkennen van de persoonlijke godheid), arianisme (ontkennen van Christus' godheid), macedonianisme (ontkennen van de godheid des Heiligen Geestes), nestorianisme (ontkennen van de eenheid des persoons in Christus) en eutychianisme (ontkennen van de twee naturen in Christus) zijn even zovele negatieve beginselen die in de eerste eeuwen aanhangers vonden, maar ook in deze onze eeuw. Het merkwaardige is dan dat dezulken zich toch Christenen noemen, als zoude het woord Christen zoveel als „beschaafd mens" of zo betekenen.

Nederland.

Namen van Noordbrabantse Gijzelaars.

Following is a list of hostages taken by the Germans in July, 1942 in the Province of North Brabant of the Netherlands:

Dr. L. **Albering**, school-master, Breda; G. P. J. **Bennenberg**, priest, Tilburg; W. **Bogaers**, managing-director, Bergen op-Zoom; J. **Boumans**, R. C. priest, Ulvenhout; J. **van Buren-Schele**, priest, Breda; L. **Canjels**, valet, Endhoven; A. D. J. M. **Coin**, shoe manufacturer, Dongen; D. **Coolhoven**, commercial artist, Best; B. **Diesbergen**, bookkeeper, Eindhoven; St. **de Groot**, businessman, Helmond; Dr. M. **de Haas**, rector, Tilburg; **P. de Haes**, technician, Eindhoven; J. **Heestermans**, headmaster, Tilburg; C. **Hey**, managing director, Breda; R. **v. d. Heyden**, Burgomaster Deurnen; F. **Jansen**, municipal official, Aarle-Rixtel; R. **Jellema**, clerk, Eindhoven; J. **de Jong**, managing director, Tilburg; A. **Leysen**, Eindhoven; A. **van Liempt**, teacher, 's Hertogenbosch; R. **van Loenhout**, physician, Ulvenhout; C. **van Meel**, engineer, Hilvarenbeek; G. **Moll van Charante**, preacher, Vught; Ch. **Nanninck**, teacher, Waalwijk; D. **Neeb**, Eindhoven; A. **van Nijnatten**, teacher, Breda; C. **Prinsen**, ex-burgomaster, Roosendaal, J. **van Rijckevorsel**, managing director, Breda; M. **Sassen** lawyer, 's Hertogenbosch; J. **Smit**, clerk, Eindhoven; A. **Struycken**, lawyer, Breda; B. **Tellegen**, town employe, Zeeland; H. **van Veldhoven**, Eindhoven; **Dr. Baron van Voorst tot Voorst**, inspector education, Vught; K. **Weemans**, priest, Roosendaal; H. **Wiersma**, manager, Kreck; J. **Wolthers**, dentist, Helmond; A. **Zoetmulder**, managing director-editor Eindhovensche Dagblad, Eindhoven; C. **van Zwan**, Grave; J. A. **Abbing**, civil servant, Vught; H. **Bakker**, director, Tilburg; B. F. J. J. **van Ravel**, office manager, 's Hertogenbosch; C. F. A. **v. d. Bergh**, priest, Tilburg; A. A. **Bisschop**, priest, Roosendaal; A. J. A. **Blomjous**, physician, Breda; A. **Boakkooi**, teacher, Eindhoven; F. Th. **Bonets**, teacher Tilburg, C. G. B. **de Hont**, commercial agent, Breda; P. R. **v. d. Boomen**, timber dealer, Best; P. H. **Brands**, R. C. priest, Oss; J. J. H. A. **Bruna**, journalist, Breda; J. M. **Cobbenhagen**, professor, Tilburg; H. L. A. **Custers**, buyer, Tilburg; G. J. **Delen**, Eindhoven; C. A. M. **Donders van Eyck**, conductor, Tilburg; A. F. O. M. **van Dijck**, contractor, Bergen op Zoom; J. H. M. **van Dijk**, banker, 's Hertogenbosch; H. R. **Elsinger**, commercial agent, Breda; L. **Esbach**, fire brigade chief, Tilburg; M. **Farla**, contractor, Breda; J. C. **France**, bartender, 's Hertogenbosch; M. **Franken**, assistent-director, Waalre; H. J. H. M. **Gall**, R. C. priest, Tilburg; M. **van Geffen**, R. C. priest, Boxmeer; J. C. J. **van Geloven**, priest, Tilburg; Dr. J. G. **Gerretzen**, Rector Lyceum, Breda; A. **Giberius**, managing director, Eindhoven; Dr. J. P. M. **van Gilse**, factory director, Roosendaal; Th. K. A. J. **Goossens**, professor, Tilburg; F. X. M. **Grimmelt**, cafe propietor, Helmond; F. J. **van Haaren**, secretary, Tilburg; B. N. U **de Haes**, manager, Tilburg; G. **Hamers**, priest, Eindhoven; H. B. A. G. **Hegeman**, hotel propietor, Oisterwijk; C. J. **van Heiningen**, R.C. priest, Roosendaal; A. J. J. M. **van Hollenberg Hubar**, burgomaster, Boxmeer; A. **van Helvoirt**, R. C. priest, Tilburg; F. N. J. **Hendrikx**, Vicaris-General, 's Hertogenbosch; H. P. M. **Hendrikx**, commercial agent, Breda; A. **Hess**, chief engineer, Breda; H. J. **Hoek**, R. C. priesst, Vlijmen; F. V. **Baron van Hugenpoth**, lawyer, s' Hertogenbosch; J. H. **Jacobs**, judge, Breda; C. **Jansma**, Tilburg; L. B. A. M. Janssens, lawyer, Eindhoven; L. C. A. M. **Janssens**, alderman, Tilburg; P. L. J. M. **Janssens**, R. C. priest, Oss; P. J. **Petten**, garageman, Boxmeer; J. F. **de Jong**, R. C. priest, Dinteloord; W. **Klomberg**, R. C. Father, Roosendaal; A. J. **Koopman**, contractor, Bergen op Zoom; C. **Kousemaker**, business executive, Dinteloord; J. J. **van Loon**, cycle dealer, Breda; G. J. **Loyes**, Helmond; G. H. M. **Lutz**, R. C. priest, Boxmeer; J. F. J. **v. d. Maden**, R. C. priest, Gilze J. P Ch. **Mansvelt**, Breda; F. E. **Mathon**, managing director, Breda; W. F. R. **Mürkoster**, buyer, 's Hertogenbosch; D. W. **van Ouwerkerk**, accountant, Breda; J. E. **Poerink**, vice-president Court of Justice, Vught; D. **Peppinga**, teacher, Eindhoven; J. H. M. M. **Povel**, secretary, Breda; G. J. J. **Remmen**, burgomaster, Oeffelt; ol. **Rietsema**, managing director, Breda; F. J. M. **Roelvink**, veterinary surgeon, Oirschot; W. A. **Romijn**, buyer, Eindhoven; N. Ch. L. H. F. **Sassen**, managing director, Breda; F. R. J. M. **Schul**, chemist, Roosendaal; P. J. H. O. **Schut**, teacher, Breda; J. W. H. **Schute**, cafe propietor, Breda; J. J. M. **Sicking**, priest, Eindhoven; J. A. J. **Smeulders**, R. C. Father, Tilburg; J. R. L. **Smits**, headmaster, Bergen op Zoom; A. M. J. J. **Smits van Waesberghe**, managing director, Breda; J. H. G. **Soons**, R. C. priest, Aalst; A. J. M. **Spijkerman**, teacher, Eindhoven; T. H. **Strengers**, physician, Dinteloord; A. B. A. M. **Stulemeyer**, R. C. priest, Breda; W. P. L. M. **Strijbosch**, R. C. priest, Lilbosch, Echt; Ch. A. C. M. **Tiebakx**, lawyer, Eindhoven; G. **Tieman**, municipal servant, Bergen op Zoom; A. W. Z. **van Velsen**, assistant municipal servant, Bergen op Zoom; F. J. H. **v. d. Ven**, municipal servant, Tilburg; G. R. **v. d. Ven**, exburgomaster, Vlijmen; J. A. F. **Venmans**, teacher, Tilburg; P. J. N. **Visschers**, burgomaster, Vessem; W. H. A. **Versterre**, teacher, Tilburg; J. P. M. **Vlekke**, teacher, Bergen op Zoom; L. **van Wagenberg**, manufacturer, Vlijmen; A. **Weijnen**, teacher, Roosendaal; B. **v. d. Werf**, police inspector, Tilburg; P. **Werner**, managing dirtctor labour exchange, Eindhoven; C. **Willekend**, R. C. priest, Tilburg; J. **v. d. Zwaan**, goldsmith, Breda.

ER IS WEER SPANNING IN NEDERLAND.

De spanning in Nederland heeft Woensdag een nieuw hoogtepunt bereikt toen de Duitsers bekend maakten dat zij drastische maatregelen zouden nemen tegen de honderdduizenden Nederlanders die geen gevolg gaven aan de Duitse bevelen om zich te doen inschrijven voor gedwongen arbeid in Duitsland en tegen de oud-militairen die weigerden zich aan te melden voor her-internering. Generaal Christiansen vaardigde een order uit waarin hij dreigde met zware bestraffing van de oud-militairen: „wie mijn bevel om zich aan te melden niet opvolgt zal voor een speciale krijgsraad terecht staan wegens militaire insubordinatie, welke volgens het Duitse militaire strafrecht, zeer zwaar wordt gestraft".

Inmiddels werden weer acht burgemeesters ontslagen, beschuldigd van een te zwakke houding gedurende stakingen in hun gemeente. Op het ogenblik speurt de Groene Politie in alle huizen over het gehele land naar niet-ingeleverde radio's en waarschuwingen dat bij ontdekking van deze ontduiking, zeer zwaar zal worden gestraft staan in alle kranten. De Storm uit hevige beschuldigingen aan het adres van de Katholieke geestelijkheid en eist terechtstelling van priesters die tegenstand aanwakkeren. Het blad schrijft dat de stakingsgolf in katholieke streken het hevigst was en dat het grootste deel der stakers bestond uit confessionele arbeiders. Het blad schrijft dat professoren en artsen niet minder schuldig zijn dan priesters en dominees: „wij vragen de kogel voor al deze bruten, die de Joods-Bolsjewistische zaak dienen. Wij hebben medegedeeld dat de Duitsers alle jongens van 19 jaar naar Duitsland willen voeren: 150.000 jongens zijn hiermede gemoeid. En het sluikblad „Oranje" schrijft dat deze bestemd zijn voor het Duitse leger daar zij voor ander werk te ongeschoold zijn: „wij zijn ervan overtuigd dat geen uwer een middel onbeproefd zal laten om onze jongens te houden uit de klauwen van het Duitse beest". Een ondergrondse proclamatie roept in vurige woorden op tot „verzet tegen alle beestachtige maatregelen der Duitsers". En verder onder andere: „Wat zullen wij doen met Christiansens bevelen?

Er is maar één antwoord mogelijk. Dat antwoord is geheel gerechtvaardigd. Het luidt: „wij komen niet. Wij weten, dat wanneer wij niet komen de nazie-pogingen om ons toch te pakken te krijgen, moeten falen. Wij zijn soldaten van onze Koningin en wij zullen nooit soldaten van den Führer worden. Wij kunnen niet toestaan dat de offers van onze landgenoten, die hun leven gaven gedurende de stakingen, tevergeefs zullen zijn. Wij zullen onze vrouwen, dochters, zusters, verloofden niet alleen temidden van het immorele nazie-tuig. Wij willen hier zijn, wanneer het Huis van Oranje een beroep op ons doet. Wij komen niet, Christianen!"

CH. O. VAN DER PLAS JR.

De Gouverneur, die met Edeleer Charles O. van der Plas de Oceaan overstak, heeft dezen, die nu in Australië verblijft, zijn innige deelneming betuigd met het verlies van zijn zoon, die de Duitsers in Nederland gedood hebben. De Heer Van der Plas was zeer gevoelig voor deze deelneming en betuigde den Gouverneur zijn hartelijke dank.

Curaçao.

„ALGEMEEN NEDERLANDS VERBOND".

Gisteravond vergaarden zich onder leiding van Dr. A. W. J. M. Desertine enkele tientallen A.N.V.-leden, waaronder vele fraters, tot het houden van de Jaarlijkse Vergadering. Een verslag te geven van deze besloten vergadering valt uiteraard buiten onze bevoegdheid. Slechts zij vermeld, dat in de plaats van de aftredende niet-herkiesbare bestuurs-leden J. H. P. Schrils, Pastoor N. Th. A. J. Elie OP. en Goilo gekozen werden de Heren **A. J. Bosch Reitz, Dr. C. J. H. Engels** en **J. F. Malta Milo.** De Heer **K. H. Boode,** die aftredend bestuurslid was, werd herkozen. Alle heren waren candidaat gesteld door het bestuur.

Biezondere hulde werd gebracht aan Neerlandia's Willem Meyer.

VERJAARDAG CONSUL LAMBERT.

De vertegenwoordiger van Zijne Majesteit Koning George VI van Engeland, Consul E. T. Lambert, viert heden zijn verjaardag. Bij de vele wensen, welke den Britsen consul hebben bereikt, voegen wij ook gaarne de onze.

DOCTOR VAN AS KOMT.

Maandag as. wordt op Curaçao verwacht Doctor Jan van As, hoofd van de Latijns-Amerikaanse afdeling van het Nederlandse Inlichtingenbureau te New York. Hij zal tot Donderdag blijven.

60 JAAR CONGREGANISTE.

Maandag, 21 Juni, herdenkt Mejuffrouw Florence Maduro de dag, dat zij 60 jaar geleden congreganiste werd. Dit is een jubeldag voor geheel de congregatie in de Rozenkransparochie. Om 6.30 uur zal er een plechtige H. Mis worden opgedragen uit dankbaarheid en ter intentie van de feestelinge. Daarna zullen Pater Bertrandus Kranwinkel O.P. en het bestuur der congregatie zich naar de Plantage Bloemhof begeven om de ruim zeventigjarige de gelukwensen aan te bieden. Des namiddags zal er op plantage Bloemhof een algemeen feest zijn voor alle congregaties, waarbij toespraken en toneelspel zullen gehouden worden.

Mejuffrouw Florence Maduro bekleedde in de congregatie verschillende bestuursfuncties. De laatste jaren kon zij echter de oefeningen niet meer bijwonen. De Jubilaresse heeft zich ook grote verdiensten verworven voor de parochie van Pietermaai. Haar toewijding en hulpvaardigheid zijn spreekwoordelijk.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE.

Voetbal: Zondag, 20 Juni: 10.15 uur Tropiaals B — Excelsior B; Sithoc — Vitesse 2; 11 uur Leonidas — Staco; 15 uur D.S.C. — Ajax 2; 16.30 uur K.S.C.-elftal — Engels elftal.

ALOYSIUS KRING VIERT FEEST.

Zondag, 21 Juni, viert de Sint Aloysius Kring het patroonsfeest. Om 7 uur is er een Heilige Mis in de Heilige Rozenkranskerk te Pietermaai, waarna ontbijt in de club.

19 uur Opening van de feestbijeenkomst in de club.

IS OOK UW BRIEF ER BIJ?

Ilke Baker, Willem Beckmann, Neeltje Bloemendaal, Fransiscus Bijl, Hans Brugman, St. Thomas College, Terezia Cserney, Wieger Elzinga, Pieter Marines Geelhoed, Jacobus Hendrikus den Heiden, C. W. J. Jonckheer, Kees Keyzer, Gerard Komst, Bernard Heinrich Kathmann, Maarten Johannes Spierenburg, Teunis Lambertus Sterkenburg, H. Treur, Albert Visser, Cornelis Winterswijk Arie van Woensel, Johannes Zoeteman.

Brieven af te halen bij het Kantoor van het Rode Kruis, Pietermaai 22.

HOTELKOSTEN IN MEDELLIN.

De Heer Juan E. Weil, Nederlands Consul in Meddellin verstrekt ons nog de volgende inlichtingen over de hotels in deze Colombiaanse stad:

Het beste hotel is de **Club Campestre,** dat Col. $ 15.— per dag per persoon kost; voor een verblijf van langer dan 15 dagen krijgt men 10% korting.

Tweepersoons kamers voor echtparen kosten $ 27. — per dag, eveneens met 10% korting voor verblijf van langer dan 15 dagen.

Na de Club Campestre is het beste hotel **Hotel Europa,** dat 7 tot 8 pesos per dag kost, naargelang de geschiktheid van de kamer.

Veder is er **Hotel Continental,** iets minder goed, dat 5 à 6 pesos vraagt per persoon en per dag.

Hotel Bristol behoort weer tot een mindere rang dan het Hotel Continental; de prijs is hier Col. $ 5.— per dag per persoon. Behalve het **Restaurant Gambrinus** en het **Pension Eden** zijn er nog verschillende Colombiaanse pensions, waarvan de prijs varieert van Col. $ 3.— tot $ 3.50 per dag, hoewel al deze pensions, met uitzondering van het Pension Eden, zeer primitief zijn.

De genoemde prijzen zijn in Colombiaanse Pesos, die ongeveer evenveel waard zijn als onze Curaçaose gulden.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst (groep 1 en 2).

Schietoefening op Zondag as. 20 Juni op Hato; tenue: wacht-tenue zonder helm, zonder handgranaatzak, geweermedenemen. Vertrek auto van Bureau Burgerwacht naar Hato via Groot Kwartier om 8 uur. Vertrek auto van Brionplein naar Hato via Plantersrust om 8.15 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van Zaterdag, 19 Juni 18 uur af tot Zondag, 20 Juni 20 uur door den gouvernements-geneeskundige A. van der Sar, arts, Beethovenweg, telefoon No. 1786.

FILM

It 's a date (Roxy) is een film waarin Deanna Durbin de hoofdrol vervult. De film zelf heeft als verhaal niet veel om het lijf, maar wie dit meisje heeft horen zingen in andere films verlangt, naar andere, waarin zij ook weer optreedt. Men kan het alleen maar betreuren, dat zij niet alleen ouder wordt, maar ook in rollen optreedt die niet meer het op blote voeten lopende kleine landmeisje gelijken. Deze film is het zien alleszins waard, zowel door de mooie tafrelen van de Zuidzee-eilanden als door de charma die van Deanna Durbin steeds uitgaat. Maar meer nog geniet men van het horen naar haar stem. Tussen het zien en horen is zelfs een zekere disharmonie, wanneer Deanna als nonnetje met geverfde lippen en gepunte wenkbrauwen verkleed Schuberts Ave Maria zingt, een vertoning die uitsluitend berekend is op de verrukking van de uitwendige klank, welke immers des te dieper galuit naarmate de ondergond vozer is. Uit louter zangkundig oogpunt is het echter volmaakt ervals naar andere zangen. Voor wie deze film nog niet gezien hebben is een gang naar Roxy — de élite-bioscoop waar de „heren" in hun hemden zitten — zeker der moeite ten volle waard.

Cinelandia. Als Carmen Miranda in een film speelt, kan men er op rekenen, dat deze druk bezocht wordt. Voeg daarbij nog, dat het beeld in kleuren wordt geprojecteerd en „presto!", dagenlang hebt gij volle zalen.

„Springtime in the Rockies" bewijst dit weer. Want het verhaal ervan is zelf niet veel en komt helemaal hierop neer, dat twee verloofden kibbelen en zich ten leste weer verzoenen.

John Payne en Betty Grable (de verloofden) zijn beide in de „show business", zoals men dat op Broadway noemt. Dat er dus veel gedans en gezang bij komt, spreekt vanzelf. Cesar Romero is de „andere man" van beroep danser. Na de ruzie met Payne gaat Grable met Romero naar Lake Louise in Canada. Een toneelagent krijgt het voor mekaar, dat John Payne in dronken toestand ook naar Lake Louise gaat om Betty Grable terug te brengen, zodat zij samen in een nieuw stuk kunnen optreden.

Edward Everett Horton, buffetknecht, die reeds 20 jaar college loopt omdat hij daardoor een jaarlijkse toelage krijgt uit de nalatenschap van een overleden suikertante, gaat mee als kamerdienaar.

In zijn dronken toestand schijnt Payne onderweg een Braziliaanse secretaresse (Carmen Miranda) te hebben opgepikt met een reeks broers. Ook zij blijkt goed te kunnen dansen en zingen.

Voor de afleiding zorgen dan nog Charlotte Greenwood ,o.a. met een uitzonderlijke dans, en Harry James met orkest.

Slot van al is, dat de buffetknecht-kamerdienaar-geleerde-rijkaard een „show" bekostigt, waarin het gehele groepje optreedt.

Buitenland.

KONING GEORGE TE GIBRALTAR AANGEKOMEN.

Koning George van Groot Brittannië is per vliegtuig te Gibraltar aangekomen. De Koning werd bij aankomst begroet door de militaire en marinecommandanten op het fort. Hij ging ogenblikkelijk over tot het inspecteren van de verdedigingswerken en de verblijven van het garnizoen, diep binnen de rots.

Mecaniciëns van de Royal Airforce onderwierpen het vliegtuig van den Koning aan een nauwgezet onderzoek. Men verwacht, dat de zwaar bewaakte Koning van Gibraltar naar Groot Brittannië zal terugkeren. (La Linea, (AP) 18.6).

DE KONING VERTREKT.

Gemeld wordt, dat Koning George van Groot Brittannië per vliegtuig uit Gibraltar naar Londen is vertrokken (La Linea, (AP) 18.6).

ITALIAANSE VREDESGEZANTEN IN ALGIERS?

Het Britse agentschap zeide in een bericht uit **Algiers,** dat sterke geruchten vanmorgen in Algiers de ronde doen, dat er zich Italiaanse vredesgezanten bevinden. Het was onmogelijk om de berichten te bevestigen. Kroonprins Umberto en Maarschalk Badoglio worden genoemd als de Gezanten (Moskou, (AP) 19.6).

Officiële kringen in Londen verklaarden, dat men geen inlichtingen heeft, die de aanwezigheid van Italiaanse vredesgezanten in Algiers zouden bevestigen (Londen, (AP) 19.6).

ITALIAANS CABINET BIJEEN.

Radio-Rome deelde mede, dat het Italiaanse cabinet bijeenkwam onder voorzitterschap van Mussolini en verschillende besluiten goedkeurde (Londen, (AP) 19.6).

MOORDAANSLAG OP WANG TSJING WEI.

Een Chinees bericht zeide, dat Chinese patriotten Wang Tsjing Wei, hoofd van de Japanse marionetten-regering in Nanking, hebben pogen te vermoorden. Men plaatste een tijdbom onder het spreekgestoelte van waar hij de cadetten van de militaire academie te Nanking zou toespreken. De bom werd echter ontdekt en onschadelijk gemaakt (Tsjungking, (AP) 19.6).

COMMUNIQUé VAN CAIRO.

Het communiqué van de luchtmacht in het Midden-Oosten luidt: „Lange afstands gevechtsvliegtuigen vielen gisteren en groten schoener en 4 zeilschepen aan nabij de Westkust van Hellas. Vele voltreffers werden geplaatst, doch de schade werd niet bespeurd. Een locomotief op het vasteland werd ook aangevallen. Het vliegveld Comiso op Sicilië werd in de nacht van 17 op 18 Juni door onze zware bommenwerpers aangevallen. De hangar aan de Zuidzijde werd in brand gezet en branden werden gesticht in de omgeving der werkplaatsen, op de vliegterreinen en in andere verrichtingen keerden al onze vliegtuigen veilig terug" (Cairo, (AP) 19.6).

GEALLIEERD COMMUNIQUé VAN NOORD-AFRIKA.

„Gisteren vielen Vliegende Forten in grote sterkte Messina op Sicilië aan. Veel voltreffers werden gezien op de aanlegplaats voor de veerdienst, de electrische centrales en de rangeerterreinen. Het vliegveld Milo op Sicilië werd aangevallen door P-38 Lightnings gevechtsbommenwerpers.

Op Sardinië werden de havenbedrijven en de scheepvaart te Olbia gebombardeerd door een grote strijdmacht van Marauders. Drie schepen werden in brand gezet. Te Golfo Aranci werd schade aangericht aan havenbedrijven en spoorwegterreinen door B-25 Mitchell bommenwerpers. P-38 Lightnings zorgden bij beide aanvallen voor het geleide. De verbindingswegen in het Zuiden van Sardinië werden met bommen aangevallen door P-40 Warhawks. 39 Vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden tijdens de dag vernield. 8 Onzer vliegtuigen worden vermist van al deze verrichtingen" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 19.6).

COMMUNIQUé VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Tijdens de nacht van 16 Juni vielen Liberator zware bommenwerpers de Japanse stellingen op het eiland Ballale in de omgeving van het eiland Shortland aan. Resultaten werden niet gezien. Een Noordamerikaanse bommenwerper wordt vermist.

Verdere biezonderheden over de luchtstrijd boven Guadalcanal, in een vroeger communiqué van de Marine, gemeld, doen zien, dat de Japanse strijdmacht bestond uit ongeveer 60 bommenwerpers en 60 gevechtsvliegtuigen. Een Noordamerikaans schip en een landingsvaartuig werden beschadigd. De verliezen van het Noordamerikaans personeel zijn: 25 doden, 29 gewonden en 22 vermisten op de schepen en aan land. De laatste berichten bevestigen de mededeling, dat 6 Noordamerikaanse vliegtuigen verloren gingen, doch dat een piloot werd gered." (Washington, (AP) 18.6).

U.S.A.-BOMMENWERPERS DOEN AANVAL OP NAURU.

Het Hoofdkwartier van de strijdkrachten in de Stille Zuidzee maakte bekend, dat Noordamerikaanse Liberator bommenwerpers en Catalina vliegboten een „uiterst geslaagde stoornis-aanval" hebben gedaan op Nauru, het door de Japanners bezette eiland op 1040 kilometer ten Noord-Oosten van Guadalcanal. De aanval vond Vrijdag plaats. Een zegsman van het Hoofdkwartier zeide, dat grote branden werden gesticht onder de olie-opslagplaatsen. De terugkerende vliegers zeiden, dat alle vliegtuigen die in twee golven aanvielen veilig terugkeerden. Men stiet op een licht afweervuur. Twee vliegtuigen werden getroffen en een vlieger liep lichte verwondingen op. Deze aanval op Nauru is de derde binnen enkele weken.

Nauru is een eiland dat voorheen onder Brits bestuur was. Het is bekend om zijn vindplaatsen van phosphaat. De Japanse bezettingstroepen hebben er uitgebreide installaties voor de luchtmacht aangelegd. Hoewel de instalaties voor de phosphaat mijnen door de Britten vernield werden voordat de Japanners het eiland bezetten, gelooft men, dat de Nipponezen gepoogd hebben de productie van dit belangrijk mineraal te hervatten (Een vooruitgeschoven basis in de Stille Zuidzee, (AP) 19.6).

NOORDAMERIKAANSE KOTTER VERLOREN.

Een communiqué van de Noordamerikaanse Marine deelde mede, dat de Noordamerikaanse kotter „Escanaba" van de Kustwacht, tijdens convooidienst op de Noordatlantische Oceaan is verloren gegaan. Het schip werd opgeblazen door onbekende oorzaak en zonk haast ogenblikkelijk. Alle opvarenden, 2 uitgezonderd, vonden de dood. De naaste bloedverwanten zijn in kennis gesteld. (Washington, (AP) 18.6).

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.:

Telegram Afdeling:
19.6: tel. 307; na 23 uur tel. 353.
20.6: Thomas, tel. 553 Hotel CPIM.
Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.
Scheepvaart Afdeling:
19.6: Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.
20.6: Soffree, tel. 799, Hotel C.P.I.M.
Dok-afdeling: v.d. Veen, tel. 431.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Buenos Aires:** De Ramirez-regering gaf gisteravond een besluit uit, waardoor de Presidentverkiezingen, die op 5 September as. gehouden zouden worden, zijn opgeschort. Bij besluit verbood de regering ook het woord „tijdelijke" te gebruiken bij het refereren naar de nationale regering.

— **Een vooruitgeschoven basis in de Stille Zuidzee:** De aanval, die de Japanners Woensdag deden op Guadalcanal hebben den vijand waarschijnlijk 94 vliegtuigen gekost uit de gehele aanvallende strijdmacht van 120 toestellen. Het Hoofdkwartier maakte bekend, dat 17 aJpanse duikbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen werden vernield door de luchtdoelkanonnen op de kust en op de schepen, behalve de 77, die neergeschoten werden door de Noordamerikaanse vliegtuigen. De zegsman gaf toe, dat sommige vliegtuigen misschien dubbel geteld zijn, doch hieraan voegde hij toe: „Wij zullen waarschijnlijk nooit in staat zijn een juistere telling te krijgen". Slechts één vrachtschip en één landingsvaartuig werden door de vijandelijke bommen getroffen, doch beide schepen kunnen hersteld worden.

Morgenmiddag 13.45 uur rede Prins Bernhard Radio-Oranje. Hier wellicht niet goed verstaanbaar, daarom heruitzending Dinsdag-morgen 6.30 uur Radio-Oranje.

Vuurdansen in Durban.

W. de O. schrijft ons uit Durban:

Ieder jaar, in Maart, wordt door de Brits-Indiërs hier in de buurt van Durban een eigenaardige plechtigheid gevierd, de vuurdans, een schouwspel, dat met zijn voor Europese ogen griezelige biezonderheden wel de aandacht waard is. Daarom besloten wij, mijn vriend de cineast en ik, op Zondag 21 Maart naar Umbilo, een mijl, of vier ten Zuiden van Durban, te rijden om de „festivity", zoals de dans was aangekondigd, bij te wonen.

Lippenstift op het voorhoofd.

Bij een dier Hindoese tempels, welke men in de omgeving zo vaak ziet en die met hun schitterend witte muren en het rijke beeldhouwwerk van vogels en andere dieren, waarmede de torentjes versierd zijn, steeds de bewondering wekken, was op een grasveld het feestterrein afgebakend vóór een plaatijzeren huisje, dat als feestgebouw scheen te fungeren. Onder een soort baldakijn ervoor zagen wij schemerig een paar felkleurige „afgodsbeelden" in een schat van bloemen. Het wemelt op het terrein van Indische vrouwen in hun sierlijke kleurige saris en getooid met de gouden armbanden, halskettingen en oorbellen, ingezet met rode stenen, waarop zij zo verzot zijn. Vele hebben op het voorhoofd, vlak tussen de wenkbrauwen, een vuurrood cirkeltje aangebracht als de afdruk van een lippenstift.

Onwillekeurig hebben wij een ernstige fout begaan: door een open poortje in de omheining zijn wij op het feestterrein terecht gekomen, ten einde van wat naderbij een paar wagentjes te bekijken, die met behulp van latwerk en veelkleurig papier zijn omgebouwd tot tempeltjes van ongeveer 3 meter hoogte. Een, dat minder hoog is, lijkt een felkleurige ruiker, versierd als het is door diep oranje en hardblauwe bloemen. Doch een Brits-Indiër, die de leiding schijnt te hebben, spreekt ons zeer beleefd aan en verzoekt ons, met hem mee te gaan, het terrein af. Hij bengt ons naar een plekje buiten de omrastering, waar we rustig de voorbereidselen tot het feest kunnen gadeslaan. Kalm vertelt hij enige biezonderheden over de vuurdans en wijst op het feestgebouw, waar de deelnemers nu vergaderd zijn. Als wij straks zin hebben, het van binnen te bezichtigen, hebben wij het maar te zeggen: als wij onze schoenen willen uittrekken, zijn we overal welkom. Zo heeft hij ons netjes aan het verstand gebracht, welke heiligschennis wij hadden begaan door geschoeid het terrein te betreden.

De stoet der dansers en danseressen vormt zich.

Van het grasveld is een rechthoek van ongeveer 10 bij 20 meter een voet diep uitgegraven en daar zijn een aantal mannen bezig, een grote brandstapel op te richten. Het aansteken ervan geschiedt met ernstig ceremonieel, doch de drom Brits-Indiërs eromheen is zo dicht, dat wij het niet kunnen onderscheiden en onze leidsman heeft ons verlaten om deel te nemen aan de plechtigheid. Wij ruiken de geur van wierook en dan laait plotseling de gloed op van de houtstapel en wordt de kring van deelnemers dunner. Nog steeds dragen ze hout aan en de hitte slaat ons in het gezicht, al staan wij een heel eind van het vuur vandaan.

Daar weerklinkt de schrille muziek van houten fluiten, begeleid door het regelmatig bonzen op diverse handtrommels en wij zien een stoet van mannen en vrouwen zich vormen om de wagentjes, die langzaam rond het feestgebouw worden gereden. Sommige vrouwen geraken zichtbaar in extase. Een, een jong meisje nog, waggelt en strompelt voor de rollende tempel uit, de sleep van haar kleed is losgeraakt en sleept over de grond; een oudere vrouw knoopt die al meelopend vast, doch het mejsje schijnt niets van dat alles te merken: met een verwezen blik staart zij voor zich uit, het gelaat vertrokken tot een strak masker.

Verlangend iets, meer te horen van hetgeen hier gebeurt, zoeken wij onzen Voor-Indiër weer op, die dadelijk bereid is, ons in te lichten. Maar het is niet gemakkelijk, elkaar te begrijpen. Ligt het aan mijn Engels, dat vleiende vrienden met het epitheton ornans „Overmaas" plegen aan te duiden? Ten slotte komen wij toch te weten, dat de deelnemers aan de processie, welke straks gehouden zal worden, en welke eindigt met een wandeling door de gloeiende as, tien dagen lang zich hebben voorbereid door voortdurend gebed en in die tijd uitsluitend hebben geleefd op melk, vruchten en wat rijst. Op mijn vraag, wie de leiding daarbij heeft gehad, wijst hij mij op twee oude kereltjes in doodgewone colbertjes, doch met een vuurrode hoofddoek, die echter niets priesterlijks of dweperigs in hun voorkomen hebben. Ben ik weer verkeerd begrepen? Als ik hem vraag, waartoe de processie dient, antwoord hij: „Om de kracht van het geloof te tonen. Wie niet ten volle gelooft de en ook maar een ogenblik twijfelde, zou zich vreselijk branden, doch wie gelooft, wordt niet gedeerd". Voorts vertelde hij, hoe zij een aanbieding hebben gehad uit Johannesburg, om de vertoning daar voor een flinke beloning te houden, doch dat zij op dat kiese voorstel niet zijn ingegaan.

Het offer aan de zwarte mamba.

Intussen is de houtstapel nagenoeg opgebrand en met lange harken worden de grote stukken voorzichtig uit de as verwijderd en deze over het uitgegraven perk verspreid. Aan het eind, vlak voor het feestgebouw, wordt een gedeelte open gelaten. Rondom het gebouwtje zitten de vrouwen en kinderen neergehurkt, sommige gezellig babbelend en kakelend, doch andere met starre fanatieke blikken voor zich uit starend.

Daar verschijnt een rij van Brits-Indische vrouwen en meisjes, versierd met bloemen en op het hoofd dragen een koperen pot of vaas, ook met guirlandes van groen. Een voelbare emotie gaat door de toeschouwers, het gebabbel verstomt, als zij om het met as bedekte perk wandelen en eindelijk één voor één de inhoud van de potten en kannen, melk, uitgieten in de ondiepe kuil. Als in gebed blijven zij daarna even staan en verdwijnen dan weder in het gebouw. Mijn Brits-Indiër vertelt mij, dat het een gift is aan de zwarte mamba, die in de grond leeft, en voegt er aan toe: Geloof. Is het zijn manier, om ons, ongelovigen, duidelijk te maken, dat het een offerande is aan de bozen geesten?

Op talrijke plaatsen wordt het lichaam doorboord.

Terwijl wij hier hebben rondgekeken, zijn de deelnemers aan de processie met de tempelwagentjes vertrokken naar de rivier, ruim een kilometer verder, en verlangend te zien wat daar gebeurt, rijden wij er heen. De toebereidselen zijn in volle gang. Wat wij te zien krijgen doet ons huiveren. De muziek snerpt ons in de oren en heeft de deelnemers blijkbaar tot een extase gebracht, die hen totaal ongevoelig maakt. Bij allen steekt de tong dik en opgezet uit de mond, de ogen schijnen niets te zien en de bewegingen zijn onzeker en onbeheerst. Doch gruwelijk is het hoe de mannen — bij de vrouwen gebeurde het gelukkig niet — worden uitgedost voor de processie: Door de huid, van borst en rug worden grote vishaken gestoken, waaraan groene vruchten, ter grootte van een appel, hangen. Een paar hebben aan de armen op dezelfde manier een aantal koperen vaasjes hangen. Doch dat schijnt nog niet voldoende: met een lange zilveren naald wordt de tong doorboord en ook de wangen. De vrienden, die deze diensten bewijzen, moeten het slachtoffer leiden en steunen, want hij wankelt bij elke stap. Dan worden twee blokken gehaald, met scherpe spijkers beslagen en daarop worden zijn voeten gezet. Een schok van extase trilt door zijn lichaam, het richt zich op, zijn armen gaan omhoog en een diepe kreun komt uit zijn keel. Doch zijn helpers staan klaar om hem op te vangen en weer op de grond te zetten. Steeds klinkt het hysterische gehuil van de fluiten en de lucht is zwaar van de wierookdampen. Toch hebben de deelnemers niet alle gevoel voor hun omgeving verloren: een forse kerel, behangen met tal van koperen potten, tong en wangen doorboord, steekt zijn hand uit naar een Brits-Indische, blijkbaar zijn vrouw, die hij met ogen vol extase zegent: daarna legt hij ook zijn hand op haar dochtertje.

Er vloeit geen bloed.

Eindelijk zijn allen gereed voor de tocht en nu eerst begrijp ik de bedoeling van de wagentjes: elk wordt door middel van lange vleeshaken vastgemaakt aan de rug van een processieganger, die het naar het veld moet slepen. Het wonderlijke bij dit alles is, dat er geen spoor van bloed te zien is.

De stoet zet zich in beweging, de muziek knerpt, de deelnemers waggelen voor de wagentjes uit, zo waden zij door de rivier en nu zie ik ook, dat sommigen op het hoofd een open schaal dragen, waar een vuurtje lustig in brandt. Alsof de marteling nog niet genoeg is, trekt een der gelovigen het tempeltje, dat aan hem is vastgehaakt, kruipend voort. Zo duurt de tocht in het brandende zonlicht ruim een uur en als eindelijk de processie het terrein nadert, maakt de opwinding zich ook van vele wachtenden meester. De leiders hebben hun handen vol, de deelnemers in bedwang te houden, die blijkbaar nu alle gevoel voor hun omgeving hebben verloren. Wild willen zij zich in de hete as werpen, doch hun vrienden houden hen tegen; eerst moeten de tempelwagens erom rondrijden, dan stapt de eerste vuurdanser door de nog roodgloeiende as. Aan het eind waadt hij door de uitgestorte melk en wankelt tegen de steile wand op, doch dadelijk zijn sterke armen gereed om hem te grijpen. Nu volgen ze allen en de extase der vrouwen, wier mannen tot de deelnemers behoren, stijgt ten top. Een processieganger, die reeds door de as is gegaan, grijpt plotseling zijn kind van de arm der moeder en hoog opgetild wordt het door het vuur gedragen. De moeder verliest haar beheersing, haar ogen rollen en haar tong komt dik en gezwollen uit haar mond. Is het angst om haar kind, dat gevaar loopt, zich ernstig te branden? Blijkbaar niet, want als zij door vriendinnen is bijgebracht met een tik op het hoofd en zij haar kind weer in de armen heeft, laait er een wilde geestdrift in haar ogen.

Zullen wij, Westerlingen, ooit iets begrijpen van een godsdienst, die zijn belijders weet te brengen tot zulk een vervoering?

„Cronica de los Paises Ocupados".

VENEZOLAANS TIJDSCHRIFT STELT HET BELANG DER „KLEINE NATIES" IN HET LICHT.

Mook en J. A. C. Fagginger Auer schrijven over De Nederlanden.

Reeds enige tijd geleden vermeldden wij het nieuwe Venezolaanse tijdschrift „Cronica de los Paises Ocupados", waarvan ons thans het eerste schitterend uitgevoerde nummer bereikt. Op groot formaat, kunstdrukpapier en een menigte foto's en tekeningen maken een royale indruk. Er moet in Venezuela grote belangstelling bestaan voor dit onderwerp, dat zulk een tijdschrift dat dit maal — althans voor zover wij kunnen nagaan — niet uitgegeven wordt door of namens een officiële of officieuze instelling, kan verschijnen.

De omslag draagt de blazoenen van de 8 landen welken het tijdschrift, is gewijd: België, Nederland, Frankrijk, Hellas, Polen, Tsjechoslowakije, Noorwegen en Denemarken, alle landen wier regeringen in Londen samen wonen (reden waarom juist deze 8 gekozen werden). Directeur van het blad is Andres Eloy Blanco; hoofdredacteur S. Riola R.; redactiesecretaris J. Gols Spoler. Adres: Apartado 702, Caracas Venezuela.

Het erecomité bestaat uit de vertegenwoordigers dezer 8 landen in Venezuela, van België, Polen en Nederland de Gezanten (voor Nederland de in Curaçao ook zeer bekende Dr. Arthur Methöfer) en voor de andere landen de consules-generales of gedelegeerden.

In dit eerste nummer onderstreept de hoofdredacteur het geweldige belang van België, Nederland en Frankrijk, die elk met grote overzeese of koloniale gebieden de grote zaak steunen. Verder zijn alle landen van gewicht door hun schepen, met name Noorwegen, de mensen en hun prestige in het buitenland. De Heer Riola voorspelt de grote rol, welke deze landen voor de na-oorlogse wederopbouw zullen spelen. Reden van bestaan van de „Cronica" — een maandblad, geheel in het Spaans — moet gezocht worden in de samentreffende betekenis dezer 8 landen en van Zuid-Amerika. Om deze laatste reden is een gedeelte des inhouds dan ook aan Zuid-Amerika, vooral natuurlijk aan de Verenigde Staten van Venezuela, gewijd.

Het eerste stuk vormt als het ware het zegel op deze verbintenis, een zegel dat tevens symbolisch is voor de vrijheidszin, welke de wederzijdse toenadering zal moeten bevorderen: het is de boodschap des Fransen vrijheidsheld Marie Joseph Paul Yves Roche Gilbert du Motier, Markies van La Fayette aan den Zuidamerikaansen Bevrijder Simón Bolivar, gevolgd door Bolivars antwoord hierop aan La Fayette, die zoals bekend in de Noordamerikaanse vrijheidsoorlog medestreed om het Franse vrijheidsideaal — dat in Frankrijk vóór de revolutie nog niet te verwezenlijken was — te doen bloeien. Van de Verenigde Staten teruggekeerd, had hij gelegenheid in het toen juist revolterende Frankrijk zijn beroemde „Verklaring van de rechten van den mens" op te steilen, zonder dat hij zijn monarchistische gezindheid ter zijde zette.

Na een tekening van Generaal Isaías Medina A., president van de Verenigde Staten van Venezuela, wordt dan het blad door den Minister van Buitenlandse Zaken, C. Parra Perez, ingeleid.

In een „Perfil Histórico" begint Pedro Grases vervolgens een korte historie van Venezuela, verlucht met een antiek landkaartje, waarop ter plaatse waar deze machtige Zuidamerikaanse republiek thans gelegen is nog in fraai Latijn — de enige afdoende oplossing voor een internationale taal en een oplossing die ettelijke eeuwen door bewezen heeft hiertoe volkomen geschikt te zijn — staat: „Terra Incognita". De streek van Dakar is er nog juist op te zien. Dat land heet Afric[a]e sive Ethiopi[a]e Pars! In het artikel worden de „Voorloper" Francisco de Miranda, de Bevrijder Simón Bolivar en de grote humanist Bello ter sprake gebracht.

Van de andere stukken noemen wij: „Que decir a los Alemanes"? door Philippe Barres, een artikel over de Congo door Minister Pierlot van België (275.000.000 acres bosland ter beschikking van de Geallieerden), een bijdrage over **„Het Huis van Oranje"** door G. A. Boon („La Casa de Orange modelo de heroes y de gobernantes democratas"), een stuk over de Japanse konkelarij door Dr. H. J. van Mook met een schematisch overzicht van de Nederlandse staatsdelen. Een apart artikel (anonym) beschrijft de aanhankelijkheid der inheemse bevolkingen aan Nederland.

Een foto van de kerk van Ste Geneviève noopt tot lezen: het stuk blijkt over Geneviève's stad te gaan: Parijs.

Hellas wordt vertegenwoordigd door een foto van het aflossen van de Koninklijke lijfgarde de Evzones tegen een achtergrond van de muur waarin stukken uit Pericles' rede tot de Atheners gebeiteld staan, alsmede door de Spaanse vertaling van een stuk uit Byron.

Polen krijgt een stuk over den Poolsen vrijheidsheld Taddeus Kosciuszko en een bijdrage over de Poolse oorlogsinspanning.

Voorts artikelen over Tsjechoslowakije, Noorwegen (potencia marinera) en Denemarken („el comercio") („la gran Bretaña declaró nulo el nefasto pacto de Munich reconociendo así las fronteras antiguas de Checoslovaquia").

Het blad bevat een tekening van de wettige staatshoofden van alle ter sprake gebrachte landen. Deze tekeningen zijn misschien niet het sterkste element, maar vormen zeker een mooie geste.

Met grote belangstelling zien wij de verdere nummers tegemoet en wij willen elkeen aanraden zich te abonneren. Voor de plaatselijke leesportefeuilles lijkt ons dit blad ook een noodzakelijkheid. Van de goede verstandhouding tussen ons, staatsdeel en de zo nabijliggende Zuidamerikaanse republiek lijkt ons dit blad een uitnemend middel.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.